

andre, vil naturligtviis bestandig og tilbeels hurtigen aftage, idet 200 Rd. falde bort, hver Gang en Professor, der har mere, end han efter Systemet skulde have, naaer et nyt Alderstrin. Ligesom dette den 1ste April d. N. er indtraadt for Westergaard og v. Mehren, vil det 1ste April næste Aar være indtraadt for Gram, Kayser og Hauch, og der vil da, hvis ikke i Mellemtiden skee Dprykninger skulde forandre Resultatet, kun være at dække et Beløb af 2,600 Rd. (Bornemann 400 Rd., Gram 400 Rd., Buchwald 600 Rd., Aagesen 400 Rd., Nielsen 200 Rd.).

Med Hensyn til Lectorerne og Docenterne i nyere Sprog bemærke vi endnu: Da det har viist sig, at de to medicinske Lectorer, der ere bestemte til at udfylde Afgangen blandt Facultetets Professorer, kunne blive staaende temmelig længe i denne Stilling, er det anseet for billigt at tilstaae dem en Gagesforbedring af 200 Rd. for hvert tredie Aar, dog ikke nderover 1000 Rd., hvorimod der da ingen Grund er til at beholde en forskellig Grundgave for 1ste og 2den Lector (nu 800 og 600 Rd.). Vi have derfor foreslaaet den Pengesgave, hvormed der begyndes, for begge til 600 Rd., men, da denne Gage, ligesaavel som den yngste Professorgage, trænger til en klækelig Forbedring for de aldeles forandrede Forhold, med et Tillæg af 75 Edr. Byg. For Diebliffet vilde efter disse Bestemmelser Professor (Lector) Ibsen rykke op fra 800 til 1000 Rd. foruden Bygtillægget. Forsaavidt og saalænge Docentposterne i de levende Sprog bibeholdes, troe vi, at det vil være billigt og rigtigt baade ved Bygtillægget strax at give dem en forholdsmæssig Forbedring i deres hidtil havde Løn og at aabne dem en hidtil aldeles savnet Udfigt til nogen Forbedring med voxende Tjenestetid, hvorved vi dog holde for, at man bør begrænse Udgiften ved at regne fra en Begyndelsessgave af 600 Rd., indtil den yngste Professorgage, 1200 Rd., som Maximum. Herved vil for dem, som i Gjenemsnit for Professorerne, Pengesagen ikke strax stige, men for Professor Oppermann (ansat 21de Sept. 1852) og Professor Biering (ansat den 13de October 1852) om fort

Tid, ved Indtrædelsen i det 7de Tjenestjaar, til 1000 Rd. (Professor Stephens, der constitueredes som Lector i Aaret 1851, er først 14de April 1855, efterat han havde faaet Indfødsret, udnævnt til virkelig Lector, et Misforhold, hvorpaa maaskee særlig turde være at raade Bod.).

Professor Oppermann oppebarer indtil Dprykning 200 Rd. som Bartypenge. Det vilde være ubilligt at fratage ham disse, førend han opnaaede den Pengesgave, han vilde have havt som Overlærer, hvilket vi derfor foreslaae ikke maa skee.

Det vil sees, at Comiteen ikke har fundet sig foranlediget til at foreslaae, at de særlige Indtægter, som nogle Professorer oppebære i Form af Huusleieportion og nogle flere (Medlemmerne af Constitorium) under Navn af Distributs, skulle bortfalde imod Erstatning ved Fastsættelsen af den faste Gage, nægtet Ministeriet i sin Skrivelse havde forlangt dette taget under Overveelse. Hvad Distributsen angaaer, er dette undladt ikke blot paa Grund af Indtægten ringe Betydenhed, men ogsaa paa Grund af dens Oprindelse og Bestemmelse, med hvilken Indtægten ingen Uleilighed foraaarsagende særlige Bevaring bedst synes at stemme. Distributsen daanes nemlig af de smaa Andele i nogle Legaters Renter, som Stiftterne have tillagt Professorerne for deres Uleilighed med Legaterne. Det hele Beløb, der afverler lidet, har i Aaret 1856 udgjort 522 Rd. Beløbet fordeles imellem de 16 Medlemmer af Constitorium, der baade i Forening som Tilhørscollegium og enkeltviis som Ephorer have med Legaterne at gjøre.

Af langt større Betydning ere de 8 Huusleieportioner paa 400 Rd. hver. Disse ere, tilligemed 2 Friholliger, hvad der er blevet tilbage af eller traadt istedetfor de 12 gamle Professorresidentiser og 3 Huusleiegodtgjørelser, hvormed der i ældre Dage var sørget for samtlige Universitetets daværende Professorer. Udgangen til at nyde Huusleieportion og Frihollig, der tidligere efter kongelig Resolution af 18de Juli 1817 og Normalreglementet af